

Книга Даниїла - Номер сто шістдесят вісім

Розкриття пророчої істини: Друга битва проксі-воєн і запечатання 144 000

Jeff Pippenger
2024-03-30

Тепер ми звертаємося до другої битви проксі-війн, як це зображено в одинадцятому розділі книги Даниїла, у віршах одинадцятому й дванадцятому. Друга битва в цих віршах ототожнює війну в Україні, між атеїстичною силою Росії та державою Україна. У цих віршах Путін виходить переможцем, як і Птолемей IV, але після своєї перемоги він звеличиться у власному серці, і його нарцисичне самозвеличення стане засобом його Ватерлоо. Історичне зображення цієї теперішньої історії є корисним лише для тих, хто розуміє, що ця теперішня історія духовно представляє.

У першому вірші десятого розділу Даниїл, який представляє Божий народ останніх днів, представлений як той, хто розуміє і «видіння», і «річ». Видіння і річ неодноразово подаються разом, але відрізняються одне від одного в межах однієї лінії істини. Це ріки Улай і Хіддекел. Це видіння «маре» та «хазон». Це пророцтво про дві тисячі п'ятсот двадцять років у зв'язку з пророцтвом про дві тисячі триста років. Це внутрішнє і зовнішнє свідчення Божого народу. Господь не повторює неважливого. Правило першої згадки вказує на те, що перше, що нам сказано про Даниїла в його останньому видінні, — це те, що він представляє Божий народ останніх днів, який розуміє і «хазон», і «маре». Тому видіння і річ необхідно бачити, щоб правильно зрозуміти пророчу історію віршів одинадцятого і дванадцятого.

Даниїл представляє сто сорок чотири тисячі в одинадцятому розділі Об'явлення, які досконало повторили притчу про десять дів, що здійснилася в історії міллеритів. Вони, як і міллерити, пережили перше розчарування, яке в одинадцятому розділі Об'явлення зображене як убивство атеїстичним «воук»-звіром із безодні, після чого вони лежать мертвими на вулиці великого міста Єгипту та Содому, де також був розп'ятий Христос. Їхня смерть викликала «радість» у послідовників дракона, але породила скорботу в Даниїла.

Історія запечатання ста сорока чотирьох тисяч була також представлена воскресінням Лазаря, воскресіння якого було ототожене із запечатувальним актом Христової праці; і він, як символ тих, кого Христос запечатує, очолив урочистий вхід до Єрусалима, який прообразував рух Північного кличу в історії міллеритського руху, а також в історії ста сорока чотирьох тисяч. Воскресіння Лазаря сталося тоді, коли його сестри, Марія та Марта, були в жалобі, як і Даниїл протягом двадцяти одного дня в десятому розділі. У десятому розділі жалоба Даниїла закінчується сходженням Михаїла, тієї самої Особи, чий «голос» повернув до життя Лазаря й Мойсея. Воскресіння двох свідків в одинадцятому розділі Об'явлення представлено тим, що Даниїл був перетворений через причинне видіння «marah».

У десятому розділі Даниїл зображає запечатання ста сорока чотирьох тисяч, яке також представлено в одинадцятому розділі Об'явлення. У цьому розділі Гавриїл ясно заявляє, що прийшов до Даниїла, щоб дати йому зрозуміти, що має спіткати Божий народ останніх днів. Звістка про те, що спіткає Божий народ в останні дні, пророчо подана в контексті звістки, яка підтверджується методологією накладання пророчої лінії на пророчу лінію. У межах цього застосування правило першої згадки показує, що правильне розуміння буде відкрите лише тим, хто бачить як внутрішні, так і зовнішні істини в межах ліній, що зводяться разом. Це ті, хто розуміє «видіння» і «річ».

Сто сорок чотири тисячі зрозуміють пророче послання, але вони також переживуть це послання, бо послання і досвід не можна відокремити. Саме послання освячує, адже послання — це Боже Слово, а Христос є Словом Божим, і Слово Боже — Істина. Його послання підтверджується як Істина, бо воно представлено через принципи пророчого застосування, які є нічим іншим, як принципами того, ким і чим Він є. Він — Палмоні, Дивний Лічильник, Лічильник таємниць. Він — Дивний Лінгвіст, початок і кінець, перший і останній, Альфа й Оміга. Саме ці елементи того, ким Він є, визначають пророчі правила, що формують послання пророцтва і породжують досвід пророцтва.

Перш ніж Улай і Хіддекель, дві великі ріки Шинару, досягають Перської затоки, вони утворюють поблизу свого злиття заболочену місцевість, що зветься Шатт-ель-Араб, однак не зливаються в одну ріку. Шатт-ель-Араб є річковою дельтою, утвореною сходженням рік Євфрату й Тигру, а також кількох менших рік і потоків. Проте навіть у межах дельтової області Євфрат і Тигр зберігають свою окрему тотожність і впадають у Перську затоку як окремі ріки. Внутрішня і зовнішня звістки пророцтва зберігають своє виразне співвідношення, але, досягаючи свого завершення (в останні дні), вони породжують дельту з кількома ріками й потоками, що її живлять. Ісус через природне ілюструє духовне, і в останні дні дія кожного видіння утворює дельтову заплаву, хоч дві великі ріки й зберігають свої окремі ролі.

Період двадцяти одного дня скорботи узгоджується з часом, протягом якого двоє свідків лежать мертвими на вулиці, і цей проміжок часу починається з першого розчарування та часу зволивання. Цей проміжок часу відбувається в межах більшого періоду, упродовж якого звершується запечатання ста сорока чотирьох тисяч. Запечатання не почалося в час кінця у 1989 році; воно почалося тоді, коли Христос, як третій ангел, зійшов 11 вересня 2001 року. Він привів Свій народ до їхнього другого відвідання Кадешу, і цього разу ті небагато, хто готовий, увійдуть до обітованої землі. Досвід Божого народу від часу кінця у 1989 році й до 11 вересня 2001 року не запечатав їх. Запечатання почалося тоді, коли Христос зійшов і пролунав першу ноту сьомої сурми третього горя.

Звучання сьомої сурми — це момент, коли звершується таємниця Бога, і ця таємниця означає запечатування ста сорока чотирьох тисяч, що відбувається під час звучання тієї сурми. Та сурма дає три звуки, бо вона є Істиною. Першим звуком було 11 вересня 2001 року, другим звуком було 7 жовтня 2023 року, а третій із трьох звуків припадає на близько прийдешній недільний закон. Ці три звуки — це три кроки, що завжди існують в істині. Три

доторки Даниїла в десятому розділі поєднали його досвід із тим періодом історії, який представлений трьома звуками сьомої сурми.

Пророче послання, що приводить до уподібнення до образу Христа, яке пророк Даниїл ілюструє у десятому розділі, є посланням про те, що спіткає Божий народ в останні дні, але не про останні дні загалом. Це послання, яке Божий народ розуміє і переживає у час запечатування ста сорока чотирьох тисяч.

Коли Гавриїл починає викладати пророчу історію, представлену в одинадцятому розділі, він подає конкретні лінії пророцтва. Перші два вірші починаються з Кира (як першого Буша) у час кінця, у 1989 році, і простягаються вперед до історії Дональда Трампа як сорок п'ятого президента (шостого), і на цьому пророча історія припиняється, аж доки у віршах третім і четвертим не розглядається історія Організації Об'єднаних Націй (Олександра Великого) як сьомого царства. Отже, вістка про Дональда Трампа як про багатого шостого президента, який підбурює глобалістів, є істиною, що сповнюється в час запечатання ста сорока чотирьох тисяч. Отже, це є теперішня істина.

У віршах з п'ятого по дев'ятий викладено історію встановлення папства на престолі — від 538 року аж до смертельної рани та часу кінця в 1798 році. Це, безперечно, є істина суттєва й важлива, бо вона підтримує й підтверджує сороковий вірш, однак не подає жодної конкретної пророчої розповіді, що відбувається в період запечатування ста сорока чотирьох тисяч. Десятий вірш, подібно до віршів з п'ятого по дев'ятий, підтверджує чинність сорокового вірша, але не торкається пророчої історії, що сповнюється під час запечатування. Проте він позначає 1989 рік і, отже, через замовчування встановлює мовчазний період від 1989 року аж до недільного закону в сорок першому вірші.

Вірші з одинадцятого по п'ятнадцятий окреслюють історію, що сповнюється в період запечатання ста сорока чотирьох тисяч. Ці вірші вміщуються в прихованій історії між другим і третім віршами, а також між 1989 роком у сороковому вірші та недільним законом у сорок першому вірші. Ці вірші є вельми теперішньою істиною, і їх необхідно визнавати саме такими, якщо ми хочемо познати передбачені благословення від розуміння цих віршів.

Передбачені переваги є двоякими, адже це і розуміння поданої в ньому пророчої історії, і досвід, що породжується розумінням істин цього послання. Розуміння цього послання — остаточне помноження знання, яке здійснюється в період запечатування, — є тим, що освячує тих, хто має бути серед ста сорока чотирьох тисяч. З цієї причини важливо розглядати вірші з точки зору внутрішнього та зовнішнього.

«Сім часів» Левита двадцять шостої глави безумовно є частиною часу запечатування ста сорока чотирьох тисяч, бо дві молитви Даниїла, представлені у другому та дев'ятому розділах, являють собою подвійне моління: зрозуміти пророчу історію, представлену образом звіра, а також отримати досвід, що його набувають ті, хто звершує молитву Левита двадцять шостої глави про прощення своїх гріхів і гріхів своїх батьків. Зовнішня молитва визначає образ звіра, а внутрішня молитва творить образ Христа.

Розуміння історії, викладеної в різних уривках одинадцятого розділу книги Даниїла, які безпосередньо стосуються історії, що сповнюється в час запечатування, представлене молитвою Даниїла у другому розділі. Він і трое юнаків прагнули зрозуміти таємний зміст сну Навуходоносора про образ із металів. Коли стає очевидним правильне розуміння пророчої історії, представленої в прихованому сні Навуходоносора, це розуміння виявляє тим, хто розуміє, що вони без надії, якщо вони особисто не переживуть досвіду повного покаяння, представленого молитвою Даниїла в дев'ятому розділі.

Відокремлювати досвід, представлений Даниїлом у десятому розділі, від пророчої оповіді про події кінця часу в одинадцятому розділі — означає зазнати невдачі як дослідник пророцтва. У книзі Даниїла, в одинадцятому розділі, віршах одинадцятому й дванадцятому, війна на прикордонні, битва при Рафії та перемога південного царя являють собою другу з трьох опосередкованих воєн, позначених у пророчому Слові Божому. Ключем, що відкриває це одкровення істини, є те, як Дивовижний Мовознавець уживає у десятому вірші вислів про те, що цар північний розлілється й перейде аж до фортеці (шиї). Він подав ще два інші вірші, які стосуються цього розлиття й переходу, і, чинячи так, поєднує пророчу оповідь про події з досвідом, який має породити розуміння цих подій.

Але його сини збудяться й зберуть велику силу військ; і один неодмінно прийде, прорветься й пройде; тоді він повернеться й збудиться аж до своєї твердині. А цар півдня сповниться люттям, і виступить та битиметься з ним, із царем півночі; і той виставить велику множину, але множина буде віддана в його руку. А коли він заволодіє тією множиною, його серце піднесеться, і він повалить десятки тисяч; але він цим не зміцниться. Даниїла 11:10-12.

У 2014 році Путін розпочав війну в Україні, і для того, щоб розпізнати цю істину, представлену в одинадцятому вірші одинадцятого розділу, дослідник пророцтв мусить спершу бути спроможним побачити, що десятий вірш являє собою історію, яка ілюструє другу частину сорокового вірша одинадцятого розділу книги Даниїла. Коли він це розпізнає, тоді побачить, що те, що десятий вірш додає до сорокового вірша, полягає в тому, що коли Радянський Союз був змитий у 1989 році, цар півночі лише піднявся до своєї твердині («шиї»). Але дослідник пророцтв не знав би, на що це вказувало, доки не побачив би Ісаї, розділ восьмий, вірш восьмий. Тоді він мав би пророчє право визначити, що всі три вірші пов'язані між собою висловом, ужитим у Біблії лише тричі.

Тоді дослідникові був би потрібний другий свідок того, що триразове вживання в Біблії вислову «переповниться й перейде» є навмисним повторенням. Другий свідок цього факту встановлюється тим, що всі три вірші (свідки) ототожнюють царя півночі, який нападає на південного царя. Разом ці три свідки, які підтверджуються як одна й та сама символічна історія двома видами внутрішніх свідків, спонукають дослідника пророцтва потім накласти всі три вірші один на один, за принципом «рядок на рядок». Таке застосування розширює зміст цих віршів, які зображають битву між царем півночі та царем півдня.

Ісаї, розділ сьомий, вірші восьмий і дев'ятий, дають ключ до розв'язання загадки, що означає «фортеця» у десятому вірші, бо єврейське слово «фортеця» — це також та «фортеця», до якої увійшов цар півдня у сьомому вірші одинадцятого розділу. «Фортеця» також перекладається як «сила» у виразі «святиня сили» в тридцять першому вірші одинадцятого розділу Даниїла. Отже, ці два вірші (сьомий і тридцять перший) становлять два свідчення того, що «фортеця» — це столиця царства або цар. Оскільки цей факт засвідчено двома свідками (обидва — в одинадцятому розділі), то те, що Ісаїя окреслює у своєму загадковому уривку в сьомому розділі, віршах восьмому і дев'ятому, коли він двома внутрішніми свідченнями встановлює, що «фортеця» — це столиця царства або цар того царства, встановлює, що до 1989 року Радянський Союз, столицею якого була Росія, столичне місто якої — Москва, мав главу, яким був Мікал Горбачов. Не випадково впізнаваною рисою Горбачова був його лоб.

Рядок за рядком, висновок цього застосування підкреслює його важливість, коли говорять: «Якщо не повірите, то напевно не встоїте». Ісус сказав: «О, нерозумні й повільні серцем, щоб повірити всьому, що говорили пророки». [Див. Луки 24:25] Езра написав: «І вони встали рано вранці й пішли в пустелю Текоа; і коли вони виходили, Йосафат став і сказав: Послухайте мене, Юдо та мешканці Єрусалима; вірте в Господа, Бога вашого, то й утвердитесь; вірте Його пророкам, то й матимете успіх». [Див. 2 Хронік 20:20] Сім разів у книзі Об'явлення дається наказ слухати. «Хто має вухо, нехай чує, що Дух говорить церквам».

Бути утвердженням — це бути серед мудрих дів, бо нерозумні повільні серцем, щоб повірити пророкам. Мудрі вірять тому, що Бог промовив через Своїх пророків, і вони утверджуються та процвітають, бо чують, що Дух говорить Церквам. Розпізнання Росії та війни, яку вона розпочала у 2014 році проти України, — це те, що утверджує тих, хто є мудрими учнями пророцтва, у період, коли Христос знімає печать з тієї самої істини.

Ця істина прийшла в історію у 2014 році, тобто після 2001 року, і тому міститься в часі запечатання ста сорока чотирьох тисяч. Наступного року, 2015-го, найбагатший президент, який є шостим президентом від часу кінця в 1989 році, почав розворушувати глобалістів. Десятий вірш окреслює історію 1989 року, але він також утверджує Росію як «фортецю», а в наступних двох віршах Росія почне другу битву проксі-війн, і Путін виграє ту битву. Істина цих віршів розпечатуються тоді, коли сповнюється історія, яку вони представляють.

"Даниїл стоїть у своєму жеребі й на своєму місці. Пророцтва Даниїла й Івана слід розуміти. Вони тлумачать одне одного. Вони дають світові істини, які кожен повинен розуміти. Ці пророцтва мають бути свідченням у світі. Через їхнє сповнення в ці останні дні вони самі себе пояснять." Колекція Кресса, 105.

Пророцтво одинадцятого та дванадцятого віршів розпечатуються через своє історичне сповнення в час запечатання ста сорока чотирьох тисяч, але «рядок на рядок» існує ще один важливий факт, пов'язаний із цими віршами. Щоб дослідник пророцтва міг звести воєдино три уривки про «затоплення і перехід», він також мусить включити до пророчої

лінії пророцтво шістдесяти п'яти років. Пророцтво шістдесяти п'яти років позначає початок двох пророцтв по дві тисячі п'ятсот двадцять років і встановлює, що вони починаються з різницею в сорок шість років одне від одного. Визначаючи шістдесят п'ять років на початку, воно також вказує на те, що Альфа й Омега породили б шістдесят п'ять років наприкінці.

Шістдесят п'ять років як на початку, так і в кінці, кожен мають ознаку трьох дороговказів. Першим був 742 р. до Р. Х., потім через дев'ятнадцять років — 723 р. до Р. Х., а тоді через сорок шість років — 677 р. до Р. Х. Ці три дороговкази представлені при кінці роками 1798, 1844 і 1863. Період у сорок шість років на початку (Альфа) означає потоптання святині й війська, а сорок шість років при кінці (Омега) означають відновлення святині й війська, коли Ангел Завіту (Який також є Альфою й Омегою) раптово ввійде до храму, який Він спорудив упродовж сорока шести років від 1798 до 1844.

Сорок шість років, яким передували дев'ятнадцять років у час, коли Ісаїя проголосив пророцтво, у 742 році до н. е., представляють сорок шість років у їхньому завершенні, за якими потім у хіастичній схемі слідує дев'ятнадцять років. Дев'ятнадцять років з 1844 по 1863 роки ілюструють наміри Христа щодо ста сорока чотирьох тисяч, які залишилися нездійсненими через бунт, що стався в тій історії. Праця, яка потрібна досліднику пророцтв, щоб правильно розділити слово істини щодо віршів з десятого по дванадцятий одинадцятого розділу книги Даниїла, не лише встановлює (якщо ви вірите), що Росія розпочне війну в Україні у 2014 році, але й те, що війна буде розпочата у час запечатування ста сорока чотирьох тисяч. Якою б важливою не була пророча історія, представлена у цих віршах, історія, у якій істина цієї ж історії розкривається, також представлена історією дев'ятнадцяти років з 1844 по 1863 роки.

1844 рік означає прихід третього ангела, і він є прообразом приходу третього ангела 11 вересня 2001 року. 1863 рік являє собою повстання, символізоване відбудовою Єрихона. Орієнтир 1863 року також є прообразом послуху ста сорока чотирьох тисяч, яких буде використано, щоб «зруйнувати мури Єрихона» під час недільного закону, що незабаром настане. У віршах, які ми розглядаємо, шістнадцятий вірш означає недільний закон у Сполучених Штатах. Одинадцятий вірш позначає період від 2014 року до остаточної перемоги Путіна. Ці вірші визначають початок другої проксі-війни, за якою слідує третя проксі-війна, як це представлено у віршах з тринадцятого по п'ятнадцятий.

Поєднавши другий вірш з одинадцятим і дванадцятим віршами, ми визначаємо українську війну, що почалася 2014 року, за якою послідувала президентська кампанія у США 2015 року, а потім обрання 2016 року найбагатшого президента. За дванадцятим віршем іде відплата останнього президента перед недільним законом, у третій проксі-війні. Друга проксі-війна, яка є битвою прикордоння, почалася безпосередньо перед обранням шостого і найбагатшого президента.

В історії 1844–1863 років дві палиці Єзекиїля мали бути з'єднані. Їхнє з'єднання означало поєднання божественної та людської природи, що є справою запечатування ста сорока чотирьох тисяч. У 1844 році прийшов третій ангел і зняв печать зі світла, пов'язаного з

небесним святилищем, Божим законом, суботою та з третім ангелом. У 1849 році Господь удруге простяг Свою руку, щоб зібрати розпорошену отару, яка зазнала розсіювання під час великого розчарування. У 1850 році Він повів Свій народ підготувати другу таблицю Аваккука, щоб графічно проілюструвати вістку, яку Його народ мав проголошувати, коли Він вів їх, щоб «повалити стіни Єрихону». Та таблиця містила «сім разів», як і «стара таблиця».

У 1856 році Він відкрив світло, яке мало запечатати Його народ напередодні "битви при Єрихоні". Це світло було посиленням першого світла, яке Альфа й Омега відкрив Вільяму Міллеру. Це було світло про "сім разів", як неодноразово представлено в давній битві при Єрихоні. Світло, яке мало запечатати Його народ, було також лаодикійською вісткою, що мала пробудити їх і знову повернути їх до досвіду Філадельфії. Це останнє світло було посиленням першого світла, але Його народ занедбав це світло і фактично обрав блукати в пустелі Лаодикії. 1844, 1849, 1850, 1856 і 1863 становлять п'ять віх, що відображені в історії від 11 вересня 2001 року аж до недільного закону, що незабаром настане.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

А Єрихон був міцно замкнений через Ізраїлевих синів: ніхто не виходив, і ніхто не входив. І сказав Господь Ісусові: Дивись, Я віддав у твою руку Єрихон, і царя його, і сильних хоробрих мужів. І обійдете місто, усі ви, воїни, і обійдете навколо міста один раз. Так робитимеш шість днів. І сім священиків нехай несуть перед ковчегом сім сурем із баранячих рогів; а сьомого дня обійдете місто сім разів, і священики сурмитимуть у сурми. І станеться, коли вони затрублять протяжно в баранячий ріг, і коли ви почуєте звук сурми, увесь народ нехай викригне гучним криком; і мур міста впаде дощенту, і народ піде вгору, кожен просто перед собою. І Ісус, син Навинів, покликав священиків і сказав їм: Візьміть ковчег заповіту, і нехай сім священиків несуть сім сурем із баранячих рогів перед ковчегом Господнім. І сказав він народові: Ідьте, і обійдіть місто, і озброєний нехай іде перед ковчегом Господнім. І сталося, коли Ісус промовив до народу, що сім священиків, які несли сім сурем із баранячих рогів, пішли перед Господом і сурмили в сурми; а ковчег заповіту Господнього йшов за ними. І озброєні йшли перед священиками, що сурмили в сурми, а задня сторожа йшла за ковчегом; вони йшли та сурмили в сурми. А Ісус наказав народові, кажучи: Не викрикуйте й не давайте чути вашого голосу, і нехай жодне слово не вийде з ваших уст аж до дня, коли я скажу вам: Викриknіть! — тоді й викриknете.

І ковчег Господній обійшов навколо міста, обійшовши його один раз; і прийшли вони до табору, і ночували в таборі. І встав Ісус рано-вранці, і священики взяли ковчег Господній. А сім священиків, що несли сім сурем із баранячих рогів перед ковчегом Господнім, ішли безперестанно й сурмили в сурми; озброєні ж мужі йшли перед ними, а задня сторожа йшла за ковчегом Господнім; священики ж ішли й сурмили в сурми. І другого дня вони обійшли місто один раз і повернулися до табору: так робили вони шість днів. І сталося сьомого дня, що встали вони рано, при світанку, і обійшли місто тим самим способом сім разів; тільки того дня вони обійшли місто сім разів. І сталося сьомого разу, коли священики засурмили в сурми, Ісус сказав до народу: «Закричіть, бо

Господь віддав вам це місто!»

І місто буде під зачаттям, воно саме й усе, що в ньому, — Господеві; тільки Рахав, блудниця, буде жива, вона й усі, хто з нею в домі, бо вона сховала посланців, яких ми посилали. А ви пильнуйте себе від зачатого, щоб не накликати на себе зачаття, коли візьмете щось із зачатого й зробите табір Ізраїлів зачаттям та наведете на нього лихо. А все срібло, і золото, і посудини з міді та заліза — посвячені Господеві; вони ввійдуть до Господньої скарбниці. І народ закричав, коли священики засурмили в сурми; і сталося, коли народ почув голос сурми, і народ закричав великим криком, що мур упав дощенту, так що народ увійшов до міста, кожен просто перед собою, і вони здобули місто.

І вони вигубили вістрям меча все, що було в місті: і чоловіка, і жінку, і молодого, і старого, і вола, і вівцю, і осла. А Ісус сказав двом мужам, що вивідували той край: Увійдіть до дому блудниці, і виведіть звідти ту жінку та все, що їй належить, як ви присягнули їй. І ввійшли юнаки, ті вивідачі, та вивели Рахав, і батька її, і матір її, і братів її, і все, що вона мала; і вивели всю її рідню, і залишили їх поза табором Ізраїлевим. А місто спалили вогнем, і все, що було в ньому; тільки срібло, і золото, і посуд мідний та залізний поклали до скарбниці дому Господнього. А Рахав, блудницю, і дім батька її, і все, що вона мала, Ісус зберіг живими; і вона живе серед Ізраїля аж до цього дня, бо сховала посланців, яких Ісус послав вивідати Єрихон. І заприсяг їх Ісус того часу, кажучи: Проклятий перед Господом той чоловік, що встане й відбудує це місто, Єрихон: на своєму первістку він закладе його підвалини, і на своєму наймолодшому синові поставить його брами. І був Господь з Ісусом; і слава про нього розійшлася по всій землі. Ісус Навин 6:1–27.